

بازدریافت معماری بافت سنتی در معماری معاصر

احد نژاد ابراهیمی*، امیرحسین فرشچیان^۲ غزال باغبانی،

1-استادیار دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه هنر اسلامی تبریز

Ahadebrahimi@tabriziau.ac.ir

2-دانشجوی دکتری تخصصی معماری اسلامی دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه هنر اسلامی تبریز

AmirHoseinFarshchian@Tabriziau.ac.ir

3-دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه ایرانمهر قروه

ghazalbaghbani@yahoo.com

چکیده

تحولات قرن حاضر، موجب دگرگونی ها و تغییراتی در بین برخی جلوه های زندگی و فرهنگ جامعه ایرانی و کم توجهی به معماری سنتی گردید. از طرفی سرعت وقوع این تحولات، مانع تطبیق آنها با فرهنگ جامعه شد. در حالیکه این تحولات در کشورهای اروپایی گام به گام صورت گرفته بود و آنها تا حد زیادی تغییرات را به راحتی جایگزین کردند. حال اگر برای باززنده سازی فرهنگ و معماری اصیل ایرانی، عوامل اساسی آن شناخته شود، این هنر به حیات خود ادامه خواهد داد. معماری فقط مجموع های از سبکها و فرمها نیست و حتی به صورت کامل شرایط اجتماعی و اقتصادی خود را مشخص نمی کند، بلکه مجموع های از موارد یادشده است. معماری به عنوان یک سیستم ارتباطی، با فرهنگ در تعامل است و برای دریافت پیام موجود در آن، باید زمینه فرهنگی ای که معماری در مسیر آن به وجود آمده، مورد شناخت و مطالعه قرار داد. در غیر این صورت، مفاهیم آن به خوبی قابل درک نخواهد بود. در این راستا، در این مطالعه به بازدریافت مبانی زیرساختی فرهنگی بافت سنتی در معماری معاصر با استفاده از روش مطالعه روش کیفی و نظری-تحلیل و استفاده از منابع کتابخانه ای پرداخته شده است. یافته ها نشان می دهد که فرهنگ، جایگاه اساسی را در بازادراک بافت سنتی در معماری معاصر ایفا می کند، که نادیده گرفتن آن امری اجتناب ناپذیر است.

واژگان کلیدی:

معماری؛ بافت سنتی؛ معاصر سازی؛ معماری سنتی.